

MÚSICA

119 grups musicals opten a guanyar el concurs Track 2009 del Vendrell

La final serà el 6 de juny amb un concert dels Pets i com a novetat d'enguany 28 grups aspiren a convertir-se en el millor grup del Baix Penedès

EL VENDRELL

3d8

Un total de 119 grups musicals de diferents estils i d'arreu de Catalunya participaran en la sisena edició del concurs de música jove Track del Vendrell, les inscripcions pel qual es van tancar diumenge i ja es poden votar els millors grups a través d'Internet (al web www.trackvendrell.cat).

El regidor de Joventut i Festes de l'Ajuntament del Vendrell, Raül Buira, i les responsables de l'organització del concurs van presentar dimarts les novetats d'un certamen ja plenament consolidat i que, per exemple, aquest any compta amb una quinzena de grups més que en l'anterior convocatòria. A la roda de premsa de presentació també hi va ser el bateria del grup Els Pets, Joan Reig, que tocaran a la plaça de la Sardana del Vendrell el 6 de juny. Aquesta és la data en què hi haurà la final del Track 2006, amb l'actuació de les sis formacions musicals que hagin obtingut més vots del públic -que triarà un dels grups- i la valoració d'un jurat especialitzat -que escollirà els cinc finalistes restants-.

Com s'ha apuntat, els grups candidats a guanyar el Track 2009 són de tots els estils musicals, a més de complir el requisit de disposar de temes propis i no tenir signat cap contracte discogràfic en vigor.

Dels sis finalistes del Track 2009, almenys un dels grups haurà de ser del Vendrell, entès com a tal el que tingui com a mínim un membre empadronat al municipi. Enguany, s'hi han inscrit 18 grups vendrellencs. El nom dels 6 grups finalistes es comunicarà al web del Track, a partir del 9 de març.

Els 6 grups finalistes enregistran un CD a l'estudi de gravació La Casamurada, amb una cançó de cada grup. També realitzaran l'esmentada actuació en directe el dia que Els Pets tornaran al Vendrell després de dos anys d'absència. A cada grup finalista se li abonaran 100 euros per despeses en concepte de dietes. Entre els premis per als tres millors grups hi haurà la possibilitat de tocar a la festa major del Vendrell i, per exemple, el guanyador podrà enregistrar un CD, un videoclip i serà promocionat en diversos fronts del sector musical.

D'altra banda, en una novetat d'aquesta edició, el Track premiarà el millor grup del Baix Penedès, guardó que compta amb 28 formacions candidates. El jurat triarà 8 finalistes i assistirà als

Les responsables del Track 2009 del Vendrell amb el regidor de Festes, Raül Buira, i el bateria dels Pets, Joan Reig

diferents concerts que aquests duran a terme durant els mesos d'abril i maig. A partir del 9 de març també es penjarà a la pàgina web del Track el nom d'aquests 8 finalistes.

El vot del públic assistent als concerts comptarà com a un membre més del jurat. I els vots per SMS que arribin a través del programa Track TV que emetrà Televisió El Vendrell durant els mesos d'abril i maig també comptaran com un membre més del jurat.

El dia de la final del Track es comunicarà el grup guanyador d'aquest altre premi. Els 8 finalistes actuaran els dies 12 i 26 d'abril i 10 i 24 de maig, al Restaurant & Club SAM de Les Mates del Vendrell.

El premi per al millor grup del Baix Penedès al Track 2009 consistirà en una minigira per diferents poblacions de la comarca: per aquest ordre, El Vendrell, Bellvei, Llorenç, Albinyana i L'Arboç

Visita cultural a l'orgue del Vendrell en el marc de les activitats 'Aprenem amb la cultura'

Una cinquantena de visitants van seguir la visita a l'orgue

EL VENDRELL

3d8

Aquest dimarts es va dur a terme una altra de les activitats de l'"Aprenem amb la cultura", un programa de coneixement de l'entorn organitzat pel Consorci per a la Normalització Lingüística, a través de l'Ofi-

cina de Català del Vendrell i del Centre de Normalització Lingüística de Tarragona, i pel Patronat Municipal de Serveis Culturals del Vendrell.

Gairebé una cinquantena de visitants, membres del Voluntariat per la llengua del Baix Penedès i alumnes dels cursos de català per a adults del Vendrell, van assistir a aquesta visita

L'Escola Municipal de Música de Vilafranca ofereix demà un curs de conjunt instrumental Orff

VILAFRANCA

3d8

Dins del marc de les celebracions del Xè Aniversari, l'Escola Municipal de Música M. Dolors Calvet organitza un curs de conjunt instrumental. Demà tindrà lloc a la mateixa escola un curset amb instruments Orff, de deu del matí a dues de la tarda. Estarà dirigit per Antoni Miralpeix i va adreçat a professorat de música d'infantil, primària, secundària i professors d'escoles de música.

El mètode Orff és utilitzat en molts països per la riquesa pedagògica que conté. Aquesta metodologia rítmica és senzilla i molt pràctica en la seva aplicació, per aquesta raó pot emprar-se a totes les edats. S'utilitza des de nens petits que van a les llars d'infants fins als nens que cursen els últims cursos de primària.

Les inscripcions al curset de conjunt instrumental Orff s'han de realitzar a l'Escola Municipal de Música M. Dolors Calvet. L'horari de secretaria és de 5 a 8 de la tarda.

El setembre del 1983 feia un any que havia guanyat les oposicions a professor d'institut de batxillerat, quan finalment em van destinar a l'Eugeni d'Ors. Jo tenia 38 anys, n'havia treballat dos a l'Escola Montgat, alguns més a Sant Sadurní, a la Vilanova, i volia exercir en un centre públic des de feia temps. De manera que em vaig presentar al centre i em va rebre l'Assun Savall. El primer que em va dir va ser que ella constava com a directora del centre, però que en realitat la direcció seria col·legiada perquè hi havia una colla de professors que havien agafat la responsabilitat de dirigir l'institut.

És a dir que per a un tipus com jo, que tenia una concepció determinada del que havia de ser l'ensenyament, les perspectives no podien ser millors. Després ja vaig saber que en realitat s'havia consumat un cop de timó intern que havia de democratitzar i revitalitzar les estructures de la institució, alumnes, pares i professorat, i que el grup que exerciria els càrrecs directius s'havia imposat a una direcció de tendència arcaïtzant i poc oberta als canvis —i això, que en aquell temps ja feia gairebé una dècada que el règim franquista havia enterrat el seu messies particular.

Un any més tard, jo mateix vaig entrar a formar part d'una direcció que feia mans i mànigues perquè els alumnes participessin en les decisions que els afectaven i perquè el professorat s'impliqués en un projecte de centre que tenia com a únic objectiu l'alumne i la seva progressió escolar i humana. Em va tocar fer de cap d'estudis i, a més de pensar en el projecte de centre, durant els deu anys que vaig continuar en el càrrec, vaig haver d'entomar els conflictes entre els alumnes, entre els alumnes i professors i entre els pares i el centre.

Pensant en l'objectiu de l'educació, es van impulsar les associacions d'alumnes, se'ls va oferir la possibilitat de tenir veu en les decisions acadèmiques que els afectaven, s'organitzaren setmanes culturals a fi de facilitar-los el coneixement d'altres aspectes formatius que no tenen cabuda en la programació lectiva... i, per damunt de tot, es va fer el possible per entendre l'institut com a un col·lectiu humà on ningú no era millor que ningú i on professors i alumnes no eren ni superiors ni inferiors, sinó, simplement actors d'una mateixa obra amb rols diferenciats.

No voldria tancar aquest capítol sense deixar constància d'un fet que ja aleshores vaig considerar anormal. L'any 1983, vuit anys després de la desaparició del dictador, l'Institut Eugeni d'Ors encara no estava catalanitzat. Què vull dir? Que ni els retols, els documents, les convocatòries a claustres o els comunicats interns i externs no es feien en català. Durant la dècada anterior, a les escoles on havia treballat —escoles que havien optat per la renovació pedagògica, això sí—, el català no era tan sols la llengua vehicular, sinó que era també aquella que calia ensenyar com a pròpia del país i de la gent.

Per què ho explico? Perquè sóc dels que estic amoïnats davant la fragilitat de l'idioma que ens és propi i perquè sempre que puc dono tocs d'alerta a fi que se sigui conscient que posem un bé que cal que defensem constantment, en el dia a dia.

Avui, quan ja m'he retirat de la professió, celebro haver treballat a l'Eugeni d'Ors. Dels alumnes he après molt més del que els hagi pogut ensenyar: de molts, honestat; de bastants, valors morals; d'alguns, sensibilitat; de tots, humanitat. Dels meus companys de feina també he après, és clar. Gràcies a ells he après a ser més tolerant, més senzill i, per damunt de tot, he crescut professional i humanament.

Gràcies, doncs, a tots. I gràcies també a tots aquells, alumnes i professors, als quals he hagut d'acomiar de la vida i als que sempre tindrà en la memòria perquè sé que m'han estimat.

Gràcies, per tant, a la Fefa, al Toni, al Josep, al Melcior, al Xavier, a la Diana, al Joanet, al Carlos... per les llàgrimes que m'han fet brollar.

Perquè, ja se sap: només et fa plorar de veres aquell que de veres t'estima.
Xavier Hernández Ventosa
Exprofessor

IES Eugeni d'Ors - 75 anys d'Institut a Vilafranca

FÈLIX GALLEGO i GIRONA
1919-2009

Els amics de la **Quinta del quaranta** et recordem i t'agraïm tants anys compartint i dirigint les nostres trobades.

Vilafranca, febrer del 2009